

Overskud af de løbende Indtægter over de løbende Udgifter ingenlunde slaa til til Dækning af saadanne Laans Forrentning og Amortisation.

Ligesaa ufyldstgørende vilde det være at henvise Havnevæsenet til gennem Salg af de paa Status under A opførte Ejendomme, der have almindelig økonomisk Betydning, at skaffe sig Midler til Afholdelse af de aarlige, ikke løbende Udgifter. Disse Ejendomme ere paa Status opførte med deres Ejendomsskyldværdi, og antagelig ville de ogsaa efterhaanden kunne afhændes til de opførte Summer, men det behøver næppe nærmere Paavisning, at de forhaandenværende Konjunkturer ikke opfordre til noget forceret Salg, som i det Omfang, hvori det overhovedet lod sig realisere, sikkert vilde medføre betydeligt Tab. Det samme vilde — kun i endnu højere Grad — gælde en Henviisning til Udnyttelse af de betydelige Vandarealer, navnlig i Kalvebodstrand indenfor Havnens Grænser, der vel i Tiden kunne antages ved Opfyldning at blive af Værdi for Havnevæsenet, men om hvis Nyttiggørelse der, saavidt Forholdene kunne overses, næppe kan blive Spørgsmaal i nogen nær Fremtid.

Endelig maa det ovenfor under Afsnit I udviklede ikke her lades ude af Betragtning. Skal der være Spørgsmaal om fra det offentliges Side at yde Støtte til Ophjælpning af den oversøiske Rutebart paa Københavns Havn, vil det, selv om Staten og andre tage sin væsentlige Del af Byrden derved, ikke kunne undgaas, at ogsaa Havnevæsenet kommer til at yde sit Bidrag, men dette vil kun kunne lade sig gøre, hvis dets Indtægter forøges.

Efter det anførte maa Kommissionen anse det ikke blot for forsvarligt, men endog for nødvendigt, at der skaffes Københavns Havnevæsen en noget forøget aarlig Indtægt gennem en Forhøjelse af Bolværkspengene.

Hovedbestemmelsen om Beregningen af Bolværks-, Pæle- og Bøjepenge i Bolværkspengetaksten af 28. Juli 1899 § 1 lyder, jfr. ovenfor S. 18, saaledes:

„Alle maalte Fartøjer, der benytte Havnevæsenets Bolværker, Bøjer eller Pæle, erlægge herfor:

dels a) 6 Øre pr. Ton af Skibets maalte Netto-Registertonnage for hver paabegyndt Maaned,

dels b) 10 Øre pr. Ton af Gods, der losses eller lades, medens Skibet ligger ved Bolværk, og 5 Øre pr. Ton af Gods, der losses eller lades, medens Skibet ligger ved Bøjer eller Pæle.

Under hvert Ophold i Havnen kan den under b fastsatte Afgift, der beregnes efter Toldvæsenets Bestuvningsreglement, dog ikke udgøre mere end 10 Øre pr. Ton af Skibets Netto-Registertonnage. Henligger Skibet udelukkende ved Pæle og Bøjer, kan nævnte Afgift ikke udgøre mere end 5 Øre pr. Ton af Netto-Registertonnagen.“

Maksimumsafgiften udgør altsaa 6 + 10, ialt 16 Øre pr. Ton af Netto-Registertonnagen. Kommissionen skal nu foreslaa, at man forhøjer 6 Øres Afgiften til 15 Øre, saaledes at Maksimumsafgiften fremtidig bliver 15 + 10, ialt 25 Øre pr. Ton, altsaa en Forhøjelse med ca. 50 pCt. En saadan Forhøjelse vil efter det ovenfor S. 17 bemærkede ikke paa nogen Maade kunne skade Københavns Havn i Konkurrencen med fremmede Havne, og den vil formentlig bringe baade Havnevæsenet og Frihavnselskabet en passende Indtægtsforøgelse.

Efter foretagne indgaaende Undersøgelser, ved hvilke Trafiken i Aarene 1907 og 1908 er lagt til Grund, vil den foreslaaede Forhøjelse kunne antages at give Havnevæsenet en Merindtægt paa ca. 100,000 Kr. og Frihavnen en Merindtægt paa ca. 107,000 Kr. For Havnevæsenets Vedkommende er denne Indtægtsforøgelse efter det foran anførte i hvert Fald ikke for høj. For Frihavnens Vedkommende beror Afgørelsen af, hvormegen Indtægtsforøgelse der behøves, i langt højere Grad